

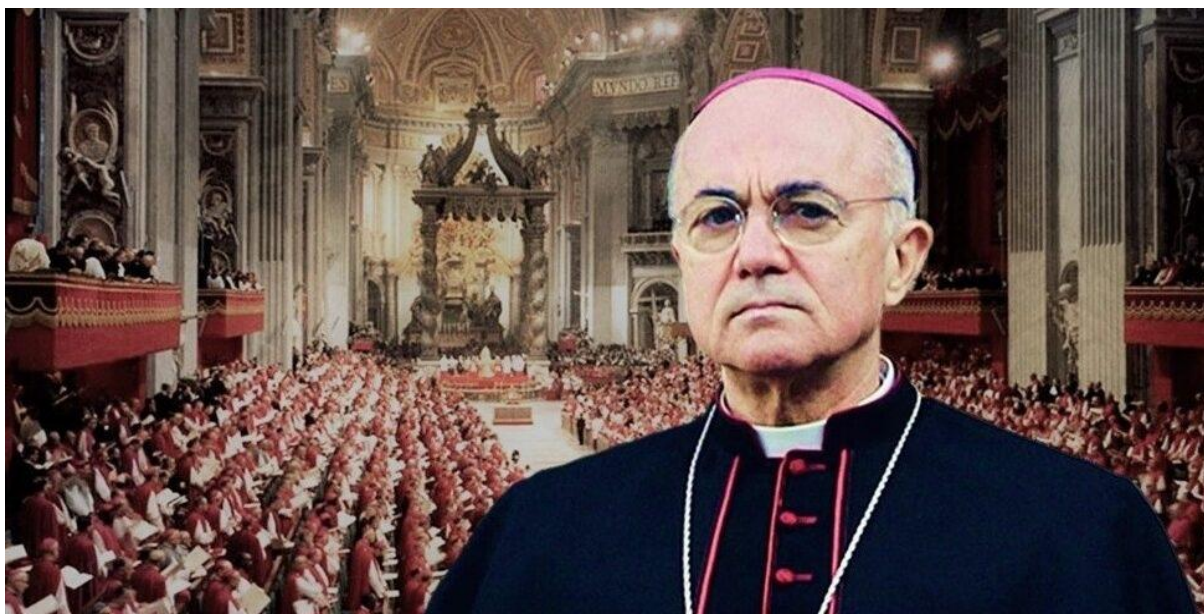
Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

**KORZENIE PROBLEMÓW:
VIGANO DOTYKA ŹRÓDŁA
POSOBOROWYCH BŁĘDÓW**

KRAKÓW 2020

www.ultramontes.pl

Korzenie problemów: Vigano dotyka źródła posoborowych błędów

Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

Redaktor "The Reign of Mary"

Czytelnicy "The Reign of Mary" dobrze znają nasz pogląd na *Vaticanum II* – a mianowicie, że był to heretycki sobór, który dał początek nowej religii. W szczególności, wskazaliśmy konkretne błędy w jego dekretach. (Zob. np. "The Reign of Mary", nr 148). Kongregacja Królowej Maryi Niepokalanej, która wydaje to czasopismo, zawsze podkreślała, że *Vaticanum II* był heretycki i należy go całkowicie odrzucić jako "zbójcecki sobór".

Bez wątplenia zdajecie sobie również sprawę z faktu, że konserwatywni apologetci soborowego kościoła, zauważając herezje i świętokradztwa, które miały miejsce w ciągu ostatnich 50 lat w imię *Vaticanum II*, starali się zawsze przekonywać, iż te obrzydliwości to tylko i wyłącznie rezultat liberalnej "interpretacji" dokumentów *Vaticanum II*. Innymi słowy, upierają się, że same dokumenty są całkowicie ortodoksyjne, nawet jeśli są niejednoznaczne.

Jednym z takich apologetów *Vaticanum II* był nie kto inny jak Joseph Ratzinger. Jako młody kapłan był teologiem na soborze i pomagał w sporządzaniu dokumentów. Później, jako Benedykt XVI, często bronił tych dokumentów, twierdząc, że tak naprawdę nie ma sprzeczności między nimi a wcześniejszym nauczaniem Kościoła i aby bronić tego przekonania wymyślił pojęcie "hermeneutyka ciągłości". W swoim ostatnim przemówieniu do duchowieństwa Rzymu – zanim ustąpił ze stanowiska "papieża" – w żalony sposób zrzucił winę na media, którym zarzucił szerzenie fałszywej interpretacji *Vaticanum II*.

Śladami ks. Josepha Ratzingera poszli liczni pisarze R&R (*Recognize and Resist* – uznawać i sprzeciwiać się), którzy potępiają nadużycia po *Vaticanum II*, ale wciąż twierdzą, że był to prawdziwy sobór Kościoła katolickiego i że fałszywi papieże soborowego kościoła są prawdziwymi papieżami, pomimo tego, że propagowali błędy. Dlatego miłym zaskoczeniem było przeczytanie, że "arcybiskup" Carlo Maria Vigano wystąpił niedawno z oświadczeniem kwestionującym ortodoksję dekretów *Vaticanum II*. Jest to pierwszy znany mi przypadek, w którym członek soborowej hierarchii zakwestionował legalność samego "soboru".

Czy dokumenty *Vaticanum II* są heretyckie? Po ujawnieniu innych soborowych nadużyć, Vigano denuncjuje same dokumenty "soboru".

Informowaliśmy już wcześniej o działalności tego "arcybiskupa" Novus Ordo. 79-letni Vigano przyjął święcenia kapłańskie w 1968 r., a następnie w 1992 roku "konsekrował" go Jan Paweł II. W latach 2011-2016 był "nuncjuszem apostolskim" w Stanach Zjednoczonych. W 2018 roku napisał 11-stronicowy list, w którym oskarżył "papieża" Franciszka i innych wysokich rangą przywódców neokościoła o tuszowanie sprawy niesławnego "kardynała" Theodore'a McCarricka oskarżanego o wykorzystywanie seksualne. Posunął się nawet do wezwania Franciszka do rezygnacji z urzędu. Franciszek odpowiedział milczeniem, podczas gdy inni soborowi przywódcy atakowali wiarygodność Vigano. Podejmowano różne wysiłki, aby go zniesławić, ale Vigano nie ustąpił. Opublikował kilka kolejnych listów na ten temat, po czym w obawie o swoje bezpieczeństwo zaczął się ukrywać.

Od tego czasu Vigano nie milczy. Udziela wywiadów i nadal publikuje listy. Listy te wskazują na postępujący u niego proces uświadamiania sobie, jak wielkie zepsucie panuje w soborowym kościele. Z kolei, 9 czerwca br. opublikował list, w którym rzucił wyzwanie samemu "soborowi". To był znaczący krok, na jaki nigdy wcześniej nie odważył się żaden członek soborowej hierarchii. Oświadczenie zostało przetłumaczone z włoskiego i opublikowane następnego dnia przez LifeSiteNews (10 czerwca 2020 r. <https://tinyurl.com/y8l8k28t>).

Oświadczenie zaczyna się od potępienia deklaracji "papieża" Franciszka z Abu Zabi z 4 lutego 2019 roku, w której stwierdził, że Bóg pozytywnie chce "różnorodności religii" na świecie – co jest jawną herezją. Po potępieniu tej wstrętnej nauki Vigano wskazuje na źródło takiego myślenia. Stwierdza: "Jeśli nie zauważymy, że przyczyny tych odstępstw tkwią w zasadach ustanowionych przez Sobór, to znalezienie lekarstwa nie będzie możliwe: jeśli nasza diagnoza będzie obstawać – wbrew wszelkim

dowodom – przy wykluczeniu wzięcia pod uwagę początkowej patologii, to nie będziemy mogli zastosować odpowiedniej terapii". Zwraca uwagę, że spotkania międzywyznaniowe w Asyżu, a także deklaracja z Abu Zabi są zakorzenione w nauczaniu *Vaticanum II* i nie odbiegają od niego.

Vigano dokonuje przenikliwej uwagi, że "nigdy w historii Kościoła sobór nie jawił się jako wydarzenie historyczne odróżniające się od innych soborów: nigdy nie było mowy o «duchu Soboru Nicejskiego» albo «duchu Soboru Ferrarsko-Florenckiego», a tym bardziej o «duchu Soboru Trydenckiego», tak jak nigdy nie mieliśmy «posoborowej» ery po Soborze Laterańskim IV czy Soborze Watykańskim I". W rzeczy samej! Po prawdziwych soborach następował okres rozkwitu w Kościele i powrót do gorliwości religijnej. Jak powiedział nam Pan Jezus: "Po owocach ich poznacie".

Vigano zdumiewa fakt, że błędy synodu w Pistoii w 1786 roku, które zostały natychmiast potępione przez Kościół, pojawiły się ponownie w dokumentach *Vaticanum II*: "Ponowna lektura aktów tego synodu wprawia nas w osłupienie na widok dosłownego sformułowania tych samych błędów, które znajdziemy później, w jeszcze większej liczbie, na Soborze, któremu przewodniczyli Jan XXIII i Paweł VI. Z drugiej strony, tak jak Prawda pochodzi od Boga, tak też błąd karmiony jest przez przeciwnika i jego posila.

Jest to wróg, który nienawidzi Kościoła Chrystusowego i jego serca: Mszy Świętej i Najświętszej Eucharystii".

Następnie pokornie przyznaje, że został oszukany: "Przychodzi taki moment w naszym życiu, kiedy... stajemy przed decydującym wyborem dotyczącym przyszłości Kościoła i naszego wiecznego zbawienia. Mówię o wyborze między zrozumieniem błędu, w który praktycznie wszyscy popadliśmy, na ogół bez złych intencji, a chęcią patrzenia w inną stronę lub usprawiedliwiania się". Powtórnie stwierdza: "Tak jak sześćdziesiąt lat temu szczerze i ze spokojem wykonywałem wątpliwe rozkazy, wierząc, że reprezentują one pełen miłości głos Kościoła, tak dziś z równą pogodą ducha i uczciwością dostrzegam, że zostałem oszukany". Całe, liczące 4000 słów oświadczenie jest zbyt długie, aby przytaczać dodatkowe cytaty. Wystarczy podsumować, że Vigano twierdzi, iż:

- 1) wielu katolików jest dziś przekonanych, że wiara katolicka nie jest już potrzebna do zbawienia,
- 2) uważają, że Trójjedyny Bóg jest tym samym, co bóg Mahometa,
- 3) nauczanie *Vaticanum II* o "subsistit in" jest heretyckie,
- 4) odpowiedzialność za propagowane dziś wśród katolików ideologie antychrześcijańskie spoczywa na najwyższych szczeblach hierarchii Kościoła (soborowego),
- 5) od czasu *Vaticanum II* został zbudowany równoległy kościół, który jest diametralnie różny od prawdziwego Kościoła Chrystusowego,
- 6) kapłaństwo jest niszczone poprzez wyjątki od reguły celibatu i powierzanie kobietom quasi-kapłańskich obowiązków,
- 7) Bergoglio promuje wszystko, co jest politycznie poprawne, takie aberracje jak teoria gender, związki homoseksualne, ekologizm, imigracjonizm itp.,
- 8) celem inicjatyw ekumenicznych nie jest nawracanie tych, którzy są daleko od jedyne Kościoła Chrystusowego, ale zepsucie tych, którzy nadal wyznają wiarę katolicką itp.

Na koniec dochodzi do wniosku, że dekrety *Vaticanum II* są podstawową przyczyną wszystkich błędów w dzisiejszym kościele soborowym i że znajdujemy się w "sytuacji najpoważniejszej apostazji"! W tej kwestii trafia w dziesiątkę. Wydaje się, że w jego duszy działa łaska, gdy zмага się z wieloma narzuconymi mu sprzecznościami. Często podkreśla, iż te błędy pochodzą od "najwyższego Tronu", ale nie doszedł jeszcze do logicznego wniosku, że Franciszek w żaden sposób nie może być uznawany za prawdziwego papieża. Módlmy się za niego, aby Bóg otworzył mu oczy na tę niechybną prawdę.

Ks. Benedict Hughes CMRI

Artykuł z czasopisma "The Reign of Mary", nr 176, Spring 2020 (www.cmri.org) (1)

Tłumaczył z języka angielskiego Mirosław Salawa

Przypisy:

(1) Por. 1) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Sedewakantyzm: jedyny logiczny wniosek](#). b) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). c) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostołski zniszczony przez Vaticanum II](#). d) [Pożegnalne słowa do swoich kapłanów. O spuściznie Benedykta XVI](#). e) [New Age, Nowa Religia](#). f) [Konieczność modlitwy o nawrócenie zbłąkanych dusz](#). g) [Karmić dusze nauką prawdy](#). h) [Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci](#). i) ["...ale nas zbaw ode złego...". Czy modernistyczny kościół jest w stanie wyrzucić diabła?](#) j) [Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II](#).

k) Największa ozdoba katolickiego kapłaństwa. l) Cała i nieskalana. Musimy zachować integralność wiary katolickiej.

2) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) Sedewakantyzm. b) Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego. c) Fatima, negocjacje FSSPX z modernistami i stanowisko arcybiskupa Lefebvre. d) Nieomyślne nauczanie papieża Piusa XII i Jego świątobliwych poprzedników potępia błędy i herezje Vaticanum II. e) Odstępstwo Campos i nielogiczne stanowisko teologiczne FSSPX.

3) Ks. Noël Barbara, a) Papieska nieomyślność a dzisiejszy kryzys w Kościele. b) Ecône – koniec, kropka. c) List otwarty do członków Bractwa Św. Piusa X (FSSPX). d) Uderzające podobieństwo reform Pawła VI do reformy anglikańskiej 1549 roku. e) Katolicka Msza święta a Novus Ordo Missae. Czy NOM jest ważną mszą? f) Czy Jan Paweł II jest modernistą? g) Zdemaskowanie braku autorytetu władzy Neokościoła.

4) Mario Derksen, a) Habemus Bergoglio. Antypapież Franciszek i soborowy kościół. b) "Jako owce, nie mające pasterza". Sześćdziesiąt lat Sede vacante. Referat wygłoszony na Konferencji Fatimskiej.

5) John Daly, a) Nieprawdopodobny kryzys. b) Długotrwały wakant Stolicy Apostolskiej w ujęciu księdza O'Reilly. c) Arcybiskup Lefebvre a sedewakantyzm.

6) Ks. Jacek Tylka, a) Dogmatyka katolicka. b) O cnotach heroiczych.

7) Św. Pius X, Papież, a) Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów. b) Przysięga antymodernistyczna.

8) Ks. Walenty Gadowski, Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych.

9) a) Mały katechizm o Syllabusie. b) Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza.

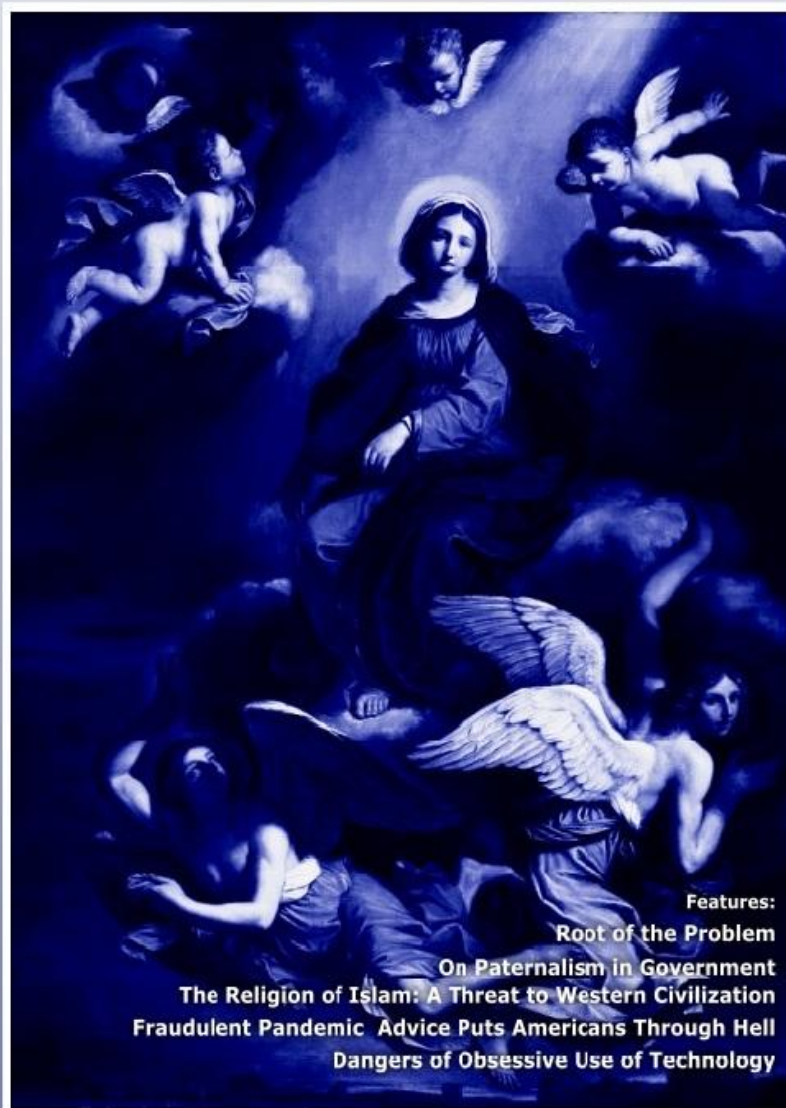
10) Ks. Franciszek Hettinger, Nieomyślność Papieża.

(Przypisy i większość ilustracji od red. **Ultra montes**).

The

Reign of Mary

Features:
Root of the Problem
On Paternalism in Government
The Religion of Islam: A Threat to Western Civilization
Fraudulent Pandemic Advice Puts Americans Through Hell
Dangers of Obsessive Use of Technology

www.CMRI.org

Spring 2020

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXX, Kraków 2020